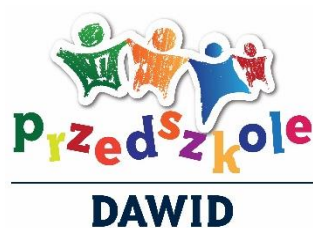

SERCE DAWIDA

PROGRAM WYCHOWANIA

Niepublicznego Przedszkola „Dawid”

W tym Informatorze znajdziesz:

| wizję i misję Niepublicznego Przedszkola „Dawid”, s.2

| cztery filary naszego programu wychowania, s.3-7

| program wychowania w praktyce, s.8-18

W Niepublicznym Przedszkolu „Dawid” wierzymy, że wychowanie to zadanie Rodziny. Naszym zadaniem jako Przedszkola jest natomiast **wsparcie** Rodziny, która buduje swoje życie na chrześcijańskich wartościach, w procesie wychowania i budowania charakteru dziecka. Zapewniając warunki do rozwoju fizycznego, społecznego, emocjonalnego, poznawczego oraz duchowego bierzemy pod uwagę to, że to spójne wartości w domu i w przedszkolu zapewniają małemu dziecku fundament na kolejne lata. Wierzę, że ten informator pomoże zarówno Rodzicom, jak i Wychowawcom w wychowywaniu naszych dzieci.

Donata Góralczyk wraz z zespołem Przedszkola „Dawid”

|WIZJA

Wspieranie Rodzin w wychowaniu i edukacji dzieci w oparciu o wartości chrześcijańskie.

|MISJA

Istniejemy po to, by wspierać rodziny w wychowywaniu i edukowaniu dzieci na fundamencie wartości chrześcijańskich i w oparciu o Biblię. Tworzymy miejsce, w którym relacja z Bogiem Ojcem, Jezusem Chrystusem i Duchem Świętym stanowi centrum działań. Dbamy o optymalny rozwój sfery fizycznej, społecznej, emocjonalnej, poznawczej oraz duchowej dziecka by budować jego charakter, który będzie fundamentem na kolejny etap jego rozwoju.

PROGRAM WYCHOWANIA

Wszystkie działania wychowawcze w Przedszkolu „Dawid” opierają się o **cztery proste filary**.

Poznaj je, by wiedzieć jak pracujemy i jak wspieramy budowanie charakteru dziecka w świetle wartości chrześcijańskich. Gdy Jezusa otoczyły dzieci, powiedział On do swoich uczniów „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie...” (Mk 10:14).

Celem programu wychowania jest przede wszystkim taka właśnie rzeczywistość – **zapraszamy dzieci do poznania Jezusa i stania się Jego uczniem**.

Wierzmy, że przemienione serce wydaje owoc w postaci charakteru, jaki podoba się Bogu i służy pozytywnie innym ludziom. Taki charakter stanowi wspaniałą inwestycję w życie dziecka – zarówno na czasy sukcesu, jak i czasy wyzwań i trudności.

4 FILARY

Bóg w centrum

relacja

przykazania Jezusa

wychowanie

BÓG W CENTRUM

Przedszkole chrześcijańskie to miejsce, gdzie wyraźnie określa się miejsce człowieka i Boga. **To Bóg jest w centrum życia człowieka i stanowi odniesienie do naszego życia, tożsamości, celów, relacji.** Podmiotowość dziecka, podmiotowość człowieka w ujęciu chrześcijańskim wynika z tego, że Bóg stworzył człowieka na swoje podobieństwo (Księga Rodzaju), od początku pragnąc żywej, pełnej relacji z nim oraz dał mu wolną wolę. Chrześcijańskie podejście zakłada jasno, że istnieje Stwórca – Bóg Ojciec, który stworzył świat (Księga Rodzaju). Bóg jest absolutem od którego pochodzą prawa, które określają co jest dobre, a co złe. Tym samym chrześcijaństwo odrzuca relatywizm moralny i zakłada istnienie prawdy, która wynika z charakteru Boga – który jest święty i nie chce, aby naszą relację z Nim niszczył grzech. Bóg nie jest jednak tylko sędzią, ale przede wszystkim pragnie relacji z Nami.

„Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.” Księga Rodzaju 1:27

| Inspiracja dla osoby wychowującej dziecko:

Czy mój światopogląd opiera się o wiarę i przekonanie, że Bóg jest Stwórcą i centrum mojego życia? „Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię...” Rdz 1:1

RELACJA

Bóg stworzył człowieka i pragnie mieć z nim **relację**. Jest ona możliwa przez wiarę i zaufanie w to, że Dobra Nowina (Ewangelia) przynosi nam dzięki Jezusowi relację z Bogiem. Wychowanie to relacja. Wychowanie dziecka zaczynamy od siebie. Czy znam Dobrą Nowinę?

„Bóg tak umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.” (J 3:16)

Najważniejszym celem środowiska wychowawczego Przedszkola „Dawid” jest stworzenie takiej atmosfery, przestrzeni i podejmowanie takich działań, które mają w **naturalny, bliski dziecku, oparty o wolną wolę sposób inspirować do osobistej, przyjacielskiej relacji z Jezusem Chrystusem**. Dzieje się to przy użyciu codziennych, zwykłych sytuacji oraz w czasie szczególnych wydarzeń, które w zaplanowany sposób celebrować naszą przyjaźń z Bogiem. Wychowanie w Przedszkolu odbywa się na bazie **relacji wychowawcy z dzieckiem**.

Warto wiedzieć. Relacja wychowawcy chrześcijańskiego to potrzeba poznania dziecka, zainteresowanie tym, kim ono jest. Jest to także stawianie granic, by mogło funkcjonować bezpiecznie i uczyć się, jak rozróżniać dobro od zła.

W Starym Testamencie czytamy o tym, że naród żydowski przynosił ofiary do świątyni na przebłaganie swoich grzechów. Zapowiedziany przez Proroków Jezus przyszedł na świat po to, by zbawić ludzi i stać się doskonałą ofiarą przebłagalną za nasze grzechy. Byliśmy w więzieniu grzechu, a dzięki Jezusowi mamy możliwość otrzymać zbawienie. Zbawienie przez ofiarę Jezusa to sedno Dobrej Nowiny. Dlaczego jest dobra? Bo ktoś inny zapłacił za nasze grzechy a my możemy z tego prezentu skorzystać, by powrócić do relacji z Bogiem. Po uznaniu swojej grzeszności (pokuta), z chęcią powrotu do życia z Bogiem według Jego prawd dzięki przyjęciu Jezusa do swojego serca jako Zbawiciela (nawrócenie) – zaczynamy wydawać owoc relacji z Bogiem. Stając się uczniami Jezusa zaczynamy przemieniać swój umysł na wzór Bożego serca.

„Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe.”

Rz 12:2

| Inspiracja dla osoby wychowującej dziecko:

Czy Jezus został moim Panem? Czy mam świadomą relację z Jezusem? „Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że JEZUS JEST PANEM, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych - osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia.” Rz 10:9

Czy pielęgnuję wiarę czytając Biblię, modląc się, budując relację z wierzącymi? „Po tym wszyscy was poznają, że jesteście uczniami moimi, gdy miłość wzajemną mieć będziecie.” J 13:35

PRZYKAZANIA JEZUSA

W sercu wszystkich działań wychowawczych naszego Przedszkola znajdują się dwa najważniejsze przykazania, o których powiedział Jezus:

„Będziesz miłował Pana Boga całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest najważniejsze i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.” (Mt 22:37)

Te przykazania Jezusa skupiają w sobie wszystko, co najważniejsze w życiu i charakterze Chrześcijanina i są zrozumiałe nawet dla małych dzieci. Na terenie Przedszkola nasi wychowawcy będą nawiązywać często do tej prawdy wskazując dzieciom, co Bóg mówi o relacjach z Nim oraz z ludźmi dookoła nas.

|Warto wiedzieć. Chrześcijaństwo nie ma być jedynie zbiorem nakazów i zakazów, które nie przemieniają naszego serca. Chrześcijaństwo to głęboka relacja z Bogiem, dzięki której wszystkie prawa można ująć tak prosto, jak zrobił to Jezus.

W Liście do Galacjan Paweł napisał: „A co człowiek sieje, to i żąć będzie: kto sieje w ciele swoim, jako plon ciała zbierze zagładę; kto sieje w duchu, jako plon ducha zbierze życie wieczne” (Gal 6:8)

To ważna wskazówka dla dorosłych i dzieci – gdy siejemy wokół siebie manipulację, brak szczerości, nieprzebaczenie, kłamstwo, kontrolę, zniechęcenie, narzekanie – takie plony zbierzemy w naszym życiu i w życiu ludzi dookoła nas. Siejąc przejrzyistość, szczerość, przebaczenie, prawdę, zaufanie, zachętę, słowa życia i motywacji – nawet, gdy doświadczamy trudności – przyniesiemy owoc do życia swojego i do życia innych ludzi.

|Inspiracja dla osób wychowujących dziecko:

Czy dziękuję Bogu za dzieci, które powierzył mojemu wychowaniu? „Oto dzieci są darem Pana, подарunkiem jest owoc łona” (Psalm 127,3).

Czy jestem dla nich wzorem? „Kto zaś zgorszy jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, lepiej będzie dla niego aby mu zawieszono kamień młyński na szyi i utopiono go w głębi morza.” (Mt 18:6)

Gdy popełnię błąd, czy mówię o tym szczerze swoim dzieciom i pokazuję im, że potrzebuję Jezusa, tak jak każdy inny człowiek? „Tak niechaj świeci wasza światłość przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.” (Mt 5:16)

Czy moje życie to życie pasji, przygody z Bogiem, żywej relacji i korzystania z talentów, które mi dał? „Zawsze się radujcie! Nieustannie się módlcie! W każdym położeniu dziękujcie.” 1 Tes 5:16

WYCHOWANIE

Wierzmy, że zadaniem dorosłych osób, które podejmują odpowiedzialność za dziecko, jest **wychowanie**. Uznajemy, że dziecko **nie ma w Przedszkolu i Rodzinie pozycji osoby dorosłej. Ma prawo być dzieckiem, a dorośli mają prawo stawiać mu granice dla dobra jego rozwoju jednocześnie dając mu miłość, zachętę, bezpieczeństwo i wsparcie.**

Wzrost dziecka przypomina nam nasiono. Włożone w glebę ziarno zaczyna najpierw wypuszczać korzenie, potem łodygę, liście, kwiaty i to, co jest celem wychowania – owoce. By żyło i rozwijało się – potrzebuje wody, słońca, żyznej gleby.

Przez wychowanie rozumiemy wszystkie oddziaływania mające na celu osiągnięcie stałych skutków w postawach, przekonaniach, dokonywanych wyborach. Widzimy wyraźnie, że wychowywanie w świetle wartości chrześcijańskich ma sens jedynie wtedy, gdy osoba dorosła żyje tym, w co wierzy, żyje tym co deklaruje i płynie to z prawdziwego przekonania w sercu.

|Warto wiedzieć. Narzucanie dziecku poglądów i postaw, których osoba dorosła w żaden sposób nie odnosi do swojego życia - nie jest narzędziem wychowywania, ale formą manipulacji, która obraca się przeciwko dorosłym i dzieciom.

Bierzemy za przykład Jezusa, który jako Syn był posłuszny Ojcu. Widzimy w Nim doskonały obraz służenia innym oraz autorytetu. Jezus był Synem Boga i działał w Jego autorytecie. Jednocześnie służył ludziom, umył nogi swoim uczniom, oddał swoje życie za innych. Jego autorytet nad osobami, na które miał wpływ wynikał z tego, że brał **odpowiedzialność za swoje słowa a jego celem było usłużenie człowiekowi, a nie potępienie**. Potępiał złe czyny, a nie człowieka. Przyszedł po to, by dać nam Zbawienie.

|Inspiracja dla osób wychowujących dziecko:

Czy jako Rodzic rozumiem, że wychowanie to według Biblii moje zadanie? Czy wyznaczam granicę i buduję świadomie relację z dzieckiem? Czy jestem wzorem?

Wierzmy, że wolą Boga jest to, aby Rodzic wychowywał i prowadził swoje dziecko, aby zbudować w Jego życiu solidny fundament wiary. Dzięki temu fundamentowi dziecko może **wydawać dobry owoc dla siebie i innych**. Autorytet Rodzica (wychowawcy, wyznaczonego opiekuna) wynika z tego, że bierze on odpowiedzialność za dziecko i troszczy się o nie. Dziecko ma za zadanie znać granice, jakie wyznacza mu Rodzic, rozumiejąc sens tych granic. Im starsze dziecko, tym więcej wyjaśnienia udzielamy mu przyzwalając lub zakazując, jednocześnie stale budując relację z nim i stosując podejście rozwijania jego skrzydeł i zachęcania.

„Wychowuj chłopca odpowiednio do drogi, którą ma iść, a nie zejdziesz z niej nawet w starości.” Prz 22:6

w

PROGRAM WYCHOWANIA W PRAKTYCE

W tej części informatora znajdziesz zestaw wartości, które pragniemy promować na terenie naszego Przedszkola. Do każdej wartości przypisane są konkretne zachowania, postawy i działania promowane w Przedszkolu. Ten zestaw to **narzędzie programu wychowania, ale nie jego serce**. Sercem są cztery filary, które zostały opisane na początku oraz przede wszystkim **relacja z Bogiem osób używających tego programu!** Bez niej żaden zbiór zasad nie będzie spełniał swojej roli. **Nie należy z tych zasad robić narzędzia potępienia czy celu samego w sobie lub programu zdobywania nagród czy kar.** Są to postawy i zachowania, jakie widzimy za cenne w budowaniu chrześcijańskiego charakteru u dziecka, które aktywnie promujemy i według których wyznaczamy granicę, które chronią dziecko i osoby wokół niego.

Zachowania i postawy zostały spisane, byś jako osoba dorosła wiedział:

- Jakie zachowania i postawy są promowane wśród dzieci w naszym Przedszkolu,
- Na jakie pozytywne i negatywne zachowania pracownik Przedszkola będzie reagował i dlaczego (podstawa biblijna) oraz jak będzie reagował (proces wychowawczy),
- Jakie zasady współżycia społecznego uważamy za istotne dla socjalizacji dzieci w świetle wartości chrześcijańskich.

Inspiracje biblijne

„Wychowuj chłopca odpowiednio do drogi, którą ma iść, a nie zejdzie z niej nawet w starości.”

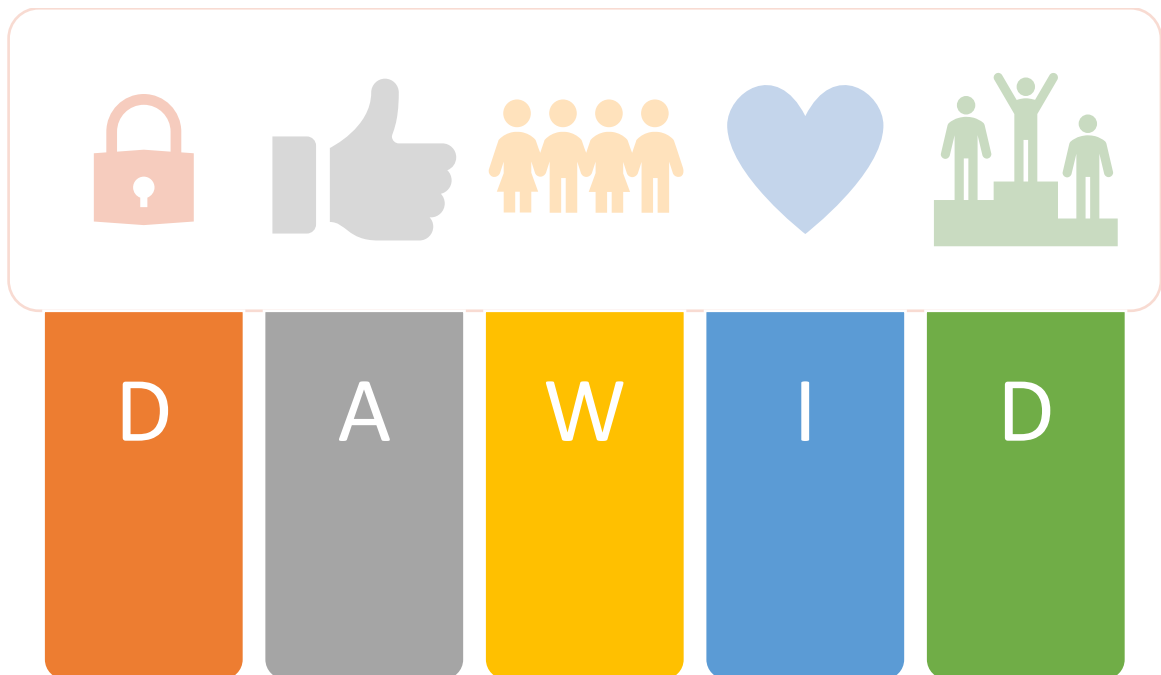
Przypowieści Salomona (Księga Przysłów) 22:6

5 WARTOŚCI

Pięć liter imienia **DAWID** to pięć obszarów zawierających wartości, jakie promujemy w naszym Przedszkolu. Dzieciom łatwo je zapamiętać posługując się liczbą palców jednej dłoni.

Filary naszego programu można porównać do kompasu, który wskazuje kierunek naszego wychowania. Obszary wychowania – czyli praktyczna strona programu – to mapa według której poruszamy się w wychowaniu i edukacji dziecka w świetle wartości chrześcijańskich.

HASŁO	WARTOŚĆ
D - dbam o bezpieczeństwo	bezpieczeństwo
A - as szacunku	szacunek
W - współpracuję	współpraca
I - innym służę	służenie
D - daję z siebie to co najlepsze	wytrwałość, wysiłek, pokonywanie wyzwań

BEZPIECZEŃSTWO

D - DBAM O BEZPIECZEŃSTWO

Werset główny:

„Synu mój! Zachowuj przezorność i roztropność i nie spuść ich z oczu, a będą one życiem twojej duszy i ozdobą twojej szyi. **Wtedy bezpiecznie chodzić będziesz swoją drogą, a twoja noga nie potknie się.**” Księga Przysłów/Przypowieści Salomona 3:21-23

Wersety dodatkowe:

„Kto postępuje uczciwie, doznaje pomocy; kto chodzi krętymi ścieżkami, wpada w dół. (Przyp. 28:18)

„Bojaźń Pana prowadzi do życia i kto ją ma, odpoczywa syty i nie dozna nieszczęścia.” (Przyp. 19:23)

Bezpieczeństwo – stan braku zagrożenia, daje poczucie pewności, brak ryzyka szkód, ochrona

Moje zachowanie:

a) w sali:

- słucham poleceń nauczyciela i je wykonuję,
- czekam na swoją kolej, gdy jestem w grupie,
- gdy jest kolej nauczyciela lub kolegi by mówić – ja czekam na swoją kolej,
- wiem, że nie jestem sam – wokół mnie są inni,
- gdy czegoś nie rozumiem – pytam, gdy potrzebuję pomocy – proszę o pomoc,
- używam zwrotów grzecznościowych (proszę, dziękuję, przepraszam),
- używam przedmiotów zgodnie z ich przeznaczeniem,
- używam głosu odpowiednio do miejsca, w którym się znajduję,
- dbam o swoje i wspólne przedmioty,
- dbam o porządek,
- dbam o bezpieczeństwo swoje i innych.

b) w relacjach z innymi dziećmi:

- moje zachowanie jest bezpieczne dla innych,
- dbam o to, żeby każdy mógł przebywać ze mną bez lęku,
- traktuję inne dzieci, tak, jak sam chce być traktowany,
- daję przykład bezpiecznego zachowania,
- jeśli sobie nie radzę – proszę o pomoc nauczyciela,

c) podczas posiłków:

- używam sztućców zgodnie z ich przeznaczeniem,
- spokojnie wyjmuję naczynia i jedzenie,
- rozmawiam spokojnym tonem głosu, nie krzyczę,
- nie rozpraszam innych dzieci podczas jedzenia.

d) toaleta/higiena:

- w czasie korzystania z toalety lub podczas czynności higienicznych zachowuję spokój i skupiam się na swoim zadaniu,
- w toalecie lub przy umywalce czekam na swoją kolej,
- korzystam z toalety i umywalki zgodnie z jej przeznaczeniem,
- zostawiam po sobie porządek,
- myję ręce po każdym skorzystaniu z toalety,

e) wyjścia/wycieczki/plac zabaw

- podczas wyjść zawsze wykonuję polecenia nauczyciela,
- ubieram się sprawnie i uczę się być w tym samodzielny,
- trzymam się swojej pary oraz grupy,
- sprawnie ustawiam się w pary, rzędy,
- proszę o pomoc, jeśli jej potrzebuję,
- ubieram kamizelkę odblaskową zawsze, gdy wychodzę poza teren przedszkola lub przedszkolnego boiska,
- znam zasady ruchu pieszych i stosuję je (sygnalizacja świetlna, przejścia dla pieszych, zachowanie w autobusach, tramwajach),
- gdy w czasie spaceru z głowy spadnie moja czapka lub zgubię coś na ulicy, zostaję w swojej parze i wołam nauczyciela, nie wybiegam na ulicę za zgubioną czapką czy innym przedmiotem!
- bez zgody nauczyciela/Rodzica nie podchodzę do obcych osób, nie oddalam się z nikim obcym,
- nie przyjmuję od obcych osób słodyczy, zabawek,
- nigdy nie odchodzę od grupy z obcą osobą,
- nie podchodzę do psów czy innych zwierząt, nie głaszczę psa bez zgody nauczyciela!

SZACUNEK

A – AS SZACUNKU

Werset główny:

„Miłością braterską jedni drugich miłujcie, wyprzedzajcie się wzajemnie w **okazywaniu szacunku.**” List do Rzymian 12:10

Wersety dodatkowe:

„Czcij ojca swego i matkę swoją, aby długo trwały twoje dni w ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie.” Ks Wyjścia 20:12

„Przeto **przyjmujcie jedni drugich**, jak i Chrystus **przyjął** nas.” Rz 15: 7

Szacunek – stosunek do kogoś lub czegoś, co uważamy za wartościowe, ważne, godne uznania, życzliwość, postawa akceptacji dokonań innych

- używam codziennych zwrotów grzecznościowych – proszę, dziękuję, przepraszam, dzień dobry, do widzenia,
- traktuję dobrze swoją mamę i swojego tatę oraz swoich nauczycieli i kolegów w grupie,
- do dorosłych zwracam się „pan/pani” lub „ciociu/wujku” do wychowawców, po imieniu zwracam się do swoich kolegów,
- oczekuję szacunku do siebie – jestem wartościowy,
- potrafię powiedzieć „nie” jeśli z czymś się nie zgadzam lub czegoś nie chcę, moje zdanie jest ważne (szacunek do siebie),
- daję innym miejsce (szanuję przestrzeń innych),
- pytam, czy mogę – coś pożyczyć, pobawić się z kimś itp.
- wiem, że każdy jest inny, inaczej wygląda, lubi inne rzeczy, ma inne niż ja sukcesy i problemy – i tak, jak mnie – Bóg kocha tę osobę,
- jestem posłuszny swoim Rodzicom i wychowawcom.

WSPÓŁPRACA

W - WSPÓŁPRACUJĘ

Werset główny:

„Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem”

1 List do Koryntian 12:12

Wersety dodatkowe:

„Lepiej jest dwóm niż jednemu, gdyż mają dobry zysk ze swej pracy. ¹Bo gdy upadną, jeden podniesie drugiego. Lecz samotnemu biada, gdy upadnie, a nie ma drugiego, który by go podniósł. Również, gdy dwóch śpi razem, nawzajem się grzeją; jeden natomiast jakże się zagrzeje? A jeśli napadnie ich jeden, to dwóch przeciwko niemu stanie; a powróż potrójny niełatwo się zerwie.” Koh 4,9-12

Współpraca – wspólne działanie, robienie czegoś razem, aby osiągnąć jeden cel lub zacieśnić relacje, pomóc

- czekam na swoją kolej,
- potrafię pracować w grupie (robić coś razem dla wspólnego celu),
- używam swoich talentów, aby pomóc grupie lub zrobić zadanie,
- wykonuję niektóre działania razem (sprzątamy, bawimy się, idziemy w parach),
- uczę się dzielić zadaniami, aby osiągnąć cel,
- potrafię nie zgodzić się na złe zachowanie innej osoby, które psuje pracę grupy,
- potrafię mówić „nie” i wyjaśniać dlaczego nie chcę czegoś zrobić, wiem, że inne osoby mogą mieć inne zdanie niż ja i nie ma w tym nic złego, nadal możemy być razem,
- uczę się wyraźnie mówić, co mam na myśli np. jaki mam pomysł,
- zapraszam innych do wspólnych działań (zabawa, zadanie),
- uczę się być liderem (przewodzić innym) tak, aby ich nie ranić, tylko zachęcać – dobry przewodnik troszczy się o swoje stado i służy mu, jak pasterz opiekuje się owcami

SŁUŻENIE

I – INNYM SŁUŻĘ

Werset główny:

„Lecz kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą. Mt 20:26
A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.” J12,26

Wersety dodatkowe:

„Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili”. Mt 25:40

Służenie – działać w czyimś interesie, być używanym, pomagać, robić coś dla dobra innej osoby bezinteresownie

- pomagam kolegom i Nauczycielom,
- pomagam swoim Rodzicom w domu i swojemu rodzeństwu, rodzinie
- w przedszkolu i w domu mam swoje obowiązki (np. dyżury),
- zachęcam innych dobrymi słowami,
- używam słów, które niosą życie i zachętę dla innych,
- dzielę się swoimi pomysłami i talentami dla dobra siebie i innych,
- uczę się od Jezusa, jak On pomagał innym,
- proszę o pomoc, jeśli jej potrzebuję,
- dziękuję za pomoc, którą dają mi inni,
- gdy ktoś się pomyli lub popełni błąd – wspieram go, a nie wyśmiewam,
- swoim zachowaniem nie powoduję, że inni czują się gorsi ode mnie,
- zapraszam kolegów i koleżanki do bycia razem ze mną w grupie,
- chcę, by inni czuli, że są też potrzebni i ważni – tak, jak ja!

WYTRWAŁOŚĆ

D – daję z siebie to, co najlepsze

Werset główny:

„Przeto i my, mając około siebie tak wielki obłok świadków, złożywszy z siebie wszelki ciężar i grzech, który nas usidla, biegnijmy **wytrwale** w wyścigu, który jest przed nami”

Hebr. 12:1

Wersety dodatkowe:

„A czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia.” Gal 6:9

„Wszystko, co niegdyś napisano, napisano dla naszego pouczenia, abyśmy przez naszą wytrwałość i przez pociechę z Pism mieli nadzieję” Rz 15:4

Wytrwałość – cierpliwe, uparte dążenie do czegoś, niezrażanie się trudnościami

- kończę to, co zaczynam,
- cieszę się z wykonanego zadania – małego i dużego,
- świętuję sukcesy i zwycięstwa, swoje i innych,
- uczę się z błędów – pomyłki to normalna rzecz, która pomaga się nam uczyć i rozwijać,
- szukam swoich pasji, rozwijam swoje pasje i zainteresowania,
- dzielę się swoimi pasjami z innymi,
- rozwijam swoją kreatywność, twórczość, pomysłowość dla dobrych celów,
- pracuję w skupieniu, aby skończyć zadanie, wkładam wysiłek w jego wykonanie,
- gdy przegrywam – zachowuję spokój,
- gdy wygrywam – cieszę się, że pokonałem trudności, dziękuję Bogu
gdy inni wygrywają/przegrywają

NARZĘDZIA WYCHOWAWCY

W Przedszkolu „Dawid” wychowawcy stosują różne **narzędzia pomagające w procesie wychowania**. Serce programu wychowania nie zmienia się, natomiast narzędzia (techniki, konkretne materiały, pomoce wizualne, narzędzia, pomoce dydaktyczne, formy) dostosowane są zarówno do stylu pracy danego wychowawcy, jak i do potrzeb dzieci lub do rodzaju zachowania, jakie zostało zaobserwowane.

Formy wpływu wychowawczego czyli jak wychowawca będzie wzmacniał pozytywne oraz korygował niewłaściwe zachowania:

- **Reakcja bez odraczania** – im młodsze dziecko tym okres koncentracji uwagi krótszy, dlatego komunikat od wychowawcy o danym zachowaniu pojawia się zaraz po jego wystąpieniu, w przypadku gdy nie jest możliwa dłuższa rozmowa – wychowawca może użyć krótkiego słownego komunikatu, gestu, spojrzenia, wymienić imię dziecka i zastosować gest/mimikę twarzy. Starsze dzieci (5, 6 lat) potrafią już rozmawiać o swoim zachowaniu z nieco większym odroczeniem – nadal jednak reakcja nie powinna być odroczone zbyt długo w czasie.
- **Równowaga** – nauczyciel pracuje według zasady równowagi w komunikowaniu swoich obserwacji – nie komunikuje się z dzieckiem tylko, gdy zachowanie jest złe. Komunikuje się z nim przede wszystkim, by wskazać wyraźnie pożądane zachowania, postawy, działania i dać mu zachętę do dalszej pracy.
- **Jasny, prosty komunikat** - wychowawca jasno, prosto i wyraźnie mówi do dziecka o tym, co widzi lub słyszy, zawsze kierując się zasadą – **oceniaam zachowanie, a nie dziecko**. Dlatego dziecko usłyszy od nauczyciela np.: *Dziękuję, że pomogłeś koledze przy sprzątnięciu klocków. Proszę nie popychaj kolegi w kolejce, to niebezpieczne, możesz zrobić mu krzywdę. Ubierz się samodzielnie, dzięki temu szybciej wyjdziemy na spacer.* Wychowawca nie będzie stosował wyrażen ocenających dziecko jako osobę (np. *Zawsze jesteś nieposłuszny. Ty nigdy nie słuchasz. Jesteś bałaganiarzem.*); będzie natomiast jasno określał zachowanie i je nazywał oraz będzie wskazywał jakie konsekwencje społeczne ma dane zachowanie kierując uwagę dziecka na Boże serce i zasady. Stopniowo wraz z rozwojem dziecka wychowawca będzie coraz częściej prowadził dziecko ku samodzielnej wypowiedzi na temat swoich działań i zachęcał do autorefleksji oraz szukania przyczyn swojego zachowania (każde zachowanie ma swoją przyczynę).
- **Rozmowa/mówienie do dziecka** – wychowawca zawsze decyduje samodzielnie o tym, jak ustnie zwrócić uwagę dziecku na pożądane i niepożądane zachowanie. Jest to zależne od potrzeb i możliwości w danym momencie. Wychowawca może:
 - udzielić krótkiego komunikatu słownego przy całej grupie,

- użyć gestu, spojrzenia, wymienić imię i poprzeczyć gestem,
 - użyć symbolu graficznego (wizualizacja) – każdy nauczyciel sam decyduje jakie pomoce wizualne używa,
 - pochylić się do dziecka (oczy na tej samej wysokości), chwycić je za rękę, nawiązać kontakt wzrokowy i powiedzieć po cichu tylko do dziecka swój komunikat,
 - oddalić się z dzieckiem od grupy i porozmawiać dłużej z nim,
 - powiedzieć dziecku komunikat cicho na ucho itp.
- **Używamy słowa „nie”** – W przedszkolu chrześcijańskim słowo „nie” (gdy zabraniamy niebezpiecznego zachowania, które zagraża dziecku lub otoczeniu) jest normalnym narzędziem wychowania. Biblia wyraźnie pokazuje nam, że Bóg użył słowa „nie” przekazując Mojżeszowi przykazania. Jezus używa słów „Idź i nie grzesz więcej.” (Jana 8:11). My również używamy tego słowa świadomi, że Bóg nie chce pewnych rzeczy w naszym życiu. Program wychowawczy jest natomiast zbudowany na **stwierdzeniach pozytywnych**, co pomaga modelować prawidłowe postawy i zachowania.
 - **Łaska i prawda** – w naszym przedszkolu nie zamykamy trudnych tematów pod dywan, dzieci znają zasady i są wychowywane ku samodzielnemu myśleniu, wychowawca zawsze będzie zachęcał dziecko do spojrzenia na swoje zachowanie w kontekście:
 - Boga, innych ludzi, prawa i łaski (gdy się pomylę, mogę zacząć od nowa i nikt nie będzie odrzucał mnie osobiście)
 - **Pomoce wizualne** – wychowawca może zdecydować się na różne pomoce wizualne, które przydatne są szczególnie w przypadku młodszych dzieci. Może to być rysunek sygnalizacji świetlnej, gdzie zielone światło oznacza zachowania bezpieczne dla dziecka i innych, żółte to ostrzeżenie, a czerwone to wyraźne STOP.
 - **Dzienniczki, planery, kalendarze**– wychowawcy grup (szczególnie starszych) mogą posłużyć się dzienniczkiem/kalendarzem/planerem, który będzie pomagał rejestrować pozytywne zachowania, jak i obszary, które są wyzwaniem u dziecka. Takie narzędzie jest wówczas używane także do komunikacji z rodzicami i służy wspólnej pracy rodzica i wychowawcy nad wychowaniem dziecka. Taki dzienniczek nie jest narzędziem „kija i marchewki”, ma natomiast pomagać w systematycznej, codziennej pracy wychowawczej i uczyć dziecko podejmowania odpowiedzialności za swoje zachowanie i zachęcać do autorefleksji.
 - **Wszyscy pracownicy wychowują** – w naszym przedszkolu nie ma znaczenia, czy pracownik jest wychowawcą, dyrektorem, nauczycielem przedmiotu, osobą pomagającą sprzątać – cała kadra to ludzie przeszkoleni z naszej wizji i realizująca nasz system wychowania. Dziecko ma mieć spójny obraz.
 - **Konsekwencje zamiast kary czyli reakcja na negatywne zachowanie**– w Przedszkolu „Dawid” wychowawcy nie używają określenia „kara”, „ za karę” i nie stosują żadnych form przemocowych. Kierują uwagę dziecka na **konsekwencje** niebezpiecznego zachowania oraz łamania zasad. Zasady istnieją po to, by chronić dziecko i inne dzieci/dorosłych.

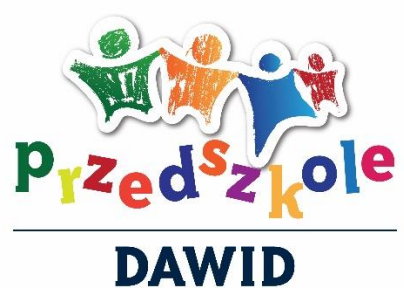
Warto pamiętać – konsekwencje łamania zasad, które chronią bezpieczeństwo dziecka i innych dzieci mogą być **naturalne** (skutek podjętego przez dziecko działania), np. w szatni przy ubieraniu się na spacer dziecko, pomimo wielokrotnego zwrócenia przez wychowawcę uwagi, nie ubiera się tylko rozprasza innych i wygłupia się. Naturalną konsekwencją tego zachowania, którą nauczyciel wskazuje dziecku wyraźnie, jest to, że grupa spędzi mniej czasu na zabawie na placu zabaw z powodu zbyt długiego ubierania się jednego z dzieci. Jeśli zachowanie się powtarza i rozmowy nie przynoszą skutku, a zachowanie dezorganizuje pracę wychowawcy lub bezpieczeństwo grupy – nauczyciel może zastosować **konsekwencje wychowawcze** tzn. **odebranie przywilejów**. Może to być – oddzielenie od grupy na czas zabawy i usadzenie dziecka przy stolyczku. Utrata kolejki w wykonywaniu jakiejś czynności (zabawa, przywilej). Odebranie przedmiotu używanego niezgodnie z przeznaczeniem. Zaproszenie dziecka na rozmowę z dyrektorem. Oddzielenie dziecka czasowo od grupy i przekazanie go na część czasu do innej grupy (pod opiekę innego wychowawcy). Rozmowa z dzieckiem oraz z rodzicem o problemie, by widziało ono zaangażowanie wszystkich stron w problem. Utracie przywilejów towarzyszy zawsze dokładne wyjaśnienie dlaczego tak się dzieje, a w przypadku starszych dzieci – najpierw zawsze pytanie skierowane do dziecka, jak sądzi dlaczego taka utrata następuje (wychowanie ku autorefleksji i dojrzałości emocjonalnej i społecznej) i nakierowanie na chrześcijańskie wartości.

KONTAKT WYCHOWAWCY Z RODZICEM

W Przedszkolu „Dawid” bardzo ważny dla wychowawcy jest kontakt z Rodzicem dziecka. Dlatego kładziemy akcent na:

- **Spotkania cykliczne** - będziesz informowany o postępach i wyzwaniach dziecka dwa razy w roku podczas spotkań indywidualnych „Opowiedz mi o swoim/moim dziecku”. Jest to czas, gdy jako Rodzic możesz podzielić się wszystkim, co dla Ciebie jest ważne z punktu widzenia wychowania i edukacji dziecka. Wychowawca natomiast będzie jasno i w prawdzie mówił o tym, jak dziecko funkcjonuje na terenie przedszkola.
- **Codzienny kontakt** – przy przyprowadzaniu oraz odprowadzaniu dziecka wychowawcy i pracownicy przedszkola będą nawiązywać z Tobą kontakt, rozmawiać, witać się, pytać o kwestie organizacyjne.
- **Spotkania indywidualne wg potrzeb** – z naszymi wychowawcami możesz spotykać się w ciągu roku wg potrzeb – wystarczy dać znać swojemu wychowawcy i ustalić dogodny dla obydwu stron termin.
- **Współpracę z wychowawcą** – pierwszą osobą, do której przychodzimy z wszelkimi kwestiami edukacyjnymi i wychowawczymi jest wychowawca dziecka – to mu przekazuj informacje, dziel się spostrzeżeniami, pytaj, komunikuj, zachęcaj lub zadawaj pytania by rozwiązać swoje wątpliwości.

Niepubliczne Przedszkole „Dawid” w Poznaniu